

[Rasmussen (Gylling).]

set. Navnlige det ærede Medlem Hr. Pinstrup var jo inde i en Redegørelse for, hvorledes det økonomiske Forhold, kapitalmæssigt set og indtjeningsmæssigt set, var mellem København og Provinsen, og det ærede Medlem havde tilsyneladende den fejlagtige Opfattelse, at det skyldtes Regeringen, at Forholdene er, som de er. Det kan ikke være rimeligt at antage, at denne Betragtning er rigtig; det er langt fra Tilfældet. Man kan pege paa, at denne Regering gennem en Række Lovforslag netop har taget Hensyn til, at de økonomiske Forhold i København er langt bedre end i Provinsen, og vi har ogsaa gennemført en Række Lovforslag, der tager Sigte paa en Udjævning. Jeg kan nævne Tilskuddet til Kommunerne, Amtsskattelettelsen, Landbrugskrisehjælpen, Grundforbedringsarbejder og meget, meget mere. Alt dette er Vidnesbyrd om, at Regeringen er villig til i en Krisetid som denne, hvor Krisen navnlig har ramt Provinsen og ganske særlig Landbruget, at udjævne Misforholdet, saa vidt det lader sig gøre. Det er i øvrigt ret urimeligt, at det ærede Medlem her rejser Anke mod Regeringen, for han har jo modsat sig adskillige af de Lovforslag, hvis Gennemførelse netop har haft den Virkning, som han selv pegede paa var rimelig: en Jævnstilling, et nøjere afpasset Forhold økonomisk set mellem Provinsen og København. Det ærede Medlem har modsat sig adskillige af disse Loves Vedtagelse — jeg peger paa Modstanden mod Rentelettelsen for Landbruget, Grundforbedringsloven, og jeg kunde nævne forskellige andre Ting —, men til Trods herfor under det ærede Medlem sig ikke ved at paastaa, at denne Regering ikke har taget tilstrækkelig Hensyn til Landbruget.

Men det, der er af Interesse i dette Forhold, er ikke saa meget, hvad det ærede Medlem i denne Forbindelse sagde, men det er hele Venstres Stilling over for Valutapolitikken. Det er egentlig den, det drejer sig om. Man har jo nok kørt frem med en hel Række andre Ting, men bag ved det hele ligger dette, at man vil have en ændret Valutapolitik her i Landet. Det var rart ved Lejlighed at faa en klar Fremstilling af, hvad Venstre egentlig vil paa dette Omraade. Man kan pege paa, at de selv har været med til at fastlægge den nuværende Kronekurs, men det har jo for saa vidt ingen Betydning, for det har man set Gang paa Gang, at Venstre har været med til at vedtage Ting, som de saa bagefter angriber ude i Landet; det maa man finde sig i. Men jeg vil gerne gøre op-

mærksom paa, at Partiets Formand engang i Sommer holdt et Par Møderovre i Jylland, hvor han, da dette Spørgsmaal blev rejst, udtrykkelig sagde til den Forsamling, han stod over for: Ja, den ærede Forsamling maa tro mig, sagde han, jeg, Formanden for Venstre, ved, at det er ganske umuligt paa nuværende Tidspunkt at forandre den fastlagte Kronepolitik overfor Udlandet; og da han saa bliver gaaet nærmere paa Klingen, siger han: Ja, saa maa det gøres paa anden Maade, man maa udvide Kreditmidlerne ved at trykke flere Sedler. Jeg spørger da Venstre: Hvordan skal det gaa til i Praksis med en saadan Udvidelse? Det er vel ikke Meningen, at Rigsdagsmændene skal have en Bunke Sedler med hjem til Vælgerne og dele ud til dem, og det er vel heller ikke Meningen, at man skal paatvinge det private Erhvervslivs Mænd her i Landet, at de, uanset om de er villige til det eller ej, skal sætte større Arbejder i Gang og udvide deres Virksomhed? Nej, siger Venstre, det kan man ikke, men saa maa Staten gaa ind med store offentlige Arbejder. Ja, her kommer et af de Punkter, hvor jeg synes, Venstre stiller sig ganske urimeligt, for hver Gang man har forsøgt at gøre det, saa lyder det fra Venstre, at det er Centralisering, og at Statsmagten griber ind, hvor den ikke skulde! Jeg synes, det var af en vis Værdi, om man kunde faa klaret, hvorledes Venstres Stilling egentlig er over for dette Spørgsmaal. Der er ikke megen Mening i fremdeles at køre frem paa den Maade, naar man ikke tør vedstaa sin virkelige Mening om dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Clausager holdt heroppe fra forleden Dag en meget udfordrende Tale. Han begyndte ganske vist meget smukt, idet han citerede en Linie af Midsommervisen, men det varede ikke længe, før det tilsyneladende ikke var det ærede Medlem Hr. Clausager, der holdt Talen, men derimod Talen, der holdt det ærede Medlem Hr. Clausager. Det ærede Medlem var paa et vist Tidspunkt kommet saa højt op, at han beskyldte mit Parti for, at vi gravede Grøfter inden for det danske Landbrug — uden at han dog fremførte noget som helst Bevis for dette. Men jeg tror, at Venstres Forhold er saadan i Øjeblikket, at Partiet ikke skulde beskæftige sig saa meget med, hvem der graver Grøfter. De skulde hellere beskæftige sig med det Grundforbedringsarbejde, der foregaar inden for deres egne Rammer. Det tidligere Medlem af Venstrepartiet, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen,